

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

5.3.2014

B7-0238/2014

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

parlamentin kannasta Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 25. istuntoa varten
(2014/2612(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer, Nikola Vuljanić, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Alda Sousa, Marisa Matias
GUE/NGL-ryhmän puolesta

RE\1022119FI.doc

PE529.636v01-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

Euroopan parlamentin päätöslauselma parlamentin kannasta Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 25. istuntoa varten (2014/2612(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja vuonna 1953 tehdyn Euroopan ihmisoikeussopimuksen,
  - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhatjulistuksen (A/Res/55/2) ja YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat,
  - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvostosta,
  - ottaa huomioon kiireelliset päätöslauselmansa ihmisoikeuksista ja demokratiasta,
  - ottaa huomioon 3.–28. maaliskuuta 2014 Yhdistyneiden kansakuntien toimistossa Genevessä järjestettävän ihmisoikeusneuvoston 25. istunnon,
  - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien totuuden, oikeuden, korvausten ja uusiutumattomuuden takaamisen erityisraportoijan Pablo de Greiffin vierailun Espanjaan ja loppuraportin, joka hänen on määrä esittää syyskuussa 2014, sekä etenkin hänen matkan lopussa antamansa lausunnot, joissa hän kehotti Espanjan hallitusta peruuttamaan vuoden 1977 armahdulain, suojelemaan uhrien oikeuksia ja tekemään yhteistyötä asiaa koskevien kansainvälisten aloitteiden yhteydessä,
  - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 naisista, rauhasta ja turvallisuudesta, kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW), YK:n kestävän kehityksen kokouksen (Rio+20) toimintaohjelman ja Pekingin toimintaohjelman,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että 60 vuotta ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen antamisen jälkeen taistelu syrjintää vastaan ja kaikkien ihmisoikeuksien – sosiaalisten, taloudellisten ja sivistyksellisten oikeuksien sekä kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien – täydellisen toteutumisen puolesta vaatii edelleen jokapäiväistä kamppailua;
- B. katsoo, että taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset oikeudet ovat erottamaton osa ihmisoikeuksia ja että niiden noudattaminen edellyttää vähintään vuonna 2000 annetun vuosituhatjulistuksen seuraavien kahdeksan tavoitteen toteuttamista kokonaisuudessaan: äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen, yleismaailmallisen peruskoulutuksen turvaaminen, sukupuolten tasa-arvon edistäminen ja naisten aseman parantaminen, lapsikuolleisuuden vähentäminen, äitien terveyden parantaminen, hi-viruksen/aidsin, sukupuolitautien, malarian ja muiden tautien torjuminen, ympäristön kestävän kehityksen

turvaaminen ja maailmanlaajuisen kumppanuuden luominen kehityspyrkimyksissä; ottaa huomioon, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä on asetettu kunnianhimoinen aikataulu, mutta niiden saavuttamiseen on tällä hetkellä vielä hyvin pitkä matka;

- C. toteaa, että OECD:n jäsenvaltioissa vallitsevan finanssikriisin vuoksi maailmaa uhkaa vakavin taloudellinen taantuma 1930-luvun jälkeen; toteaa, että Maailman terveysjärjestön (WHO) arvion mukaan yli 100 miljoonaa ihmistä on ajautunut uudelleen köyhyyteen elintarvikkeiden ja energian hintojen nousun vuoksi; ottaa huomioon, että yleisesti finanssi- ja talouskriisiksi kutsuttu kriisi on tosiasiasa maailmanlaajuinen järjestelmäkriisi, joka koskettaa yhteiskunnan kaikkia sektoreita ja jolla on vaikutuksia kaikkiin aloihin, esimerkiksi politiikkoihin ja sosiaali-, ympäristö-, elintarvike- ja energia-alaan;
- D. katsoo, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi taattava ihmisoikeuksien kunnioittaminen kaikessa sisä- ja ulkopoliitikassaan ja varmistettava politiikkojen johdonmukaisuus, jotta voidaan vahvistaa unionin ja sen jäsenvaltioiden asemaa ihmisoikeusneuvostossa ja lisätä niiden uskottavuutta;
- E. katsoo, että ihmisoikeusneuvosto on puutteistaan huolimatta tärkeä foorumi ihmisoikeuksista ja ihmisoikeusloukkausten torjumisesta käytävälle keskustelulle;
- F. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien alivaliokunnan valtuuskunta matkustaa Geneveen ihmisoikeusneuvoston sääntömääräiseen 25. istuntoon samaan tapaan kuin aiempina vuosina ihmisoikeusneuvoston edellisiin istuntoihin ja sitä ennen YK:n ihmisoikeustoimikunnan istuntoihin;
- G. ottaa huomioon, että ihmisoikeusneuvostoon kuuluu tällä hetkellä yhdeksän jäsenvaltiota: Irlanti, Italia, Itävalta, Ranska, Romania, Saksa, Tšekin tasavalta, Viro ja Yhdistynyt kuningaskunta;
- H. katsoo, että unionin ja sen jäsenvaltioiden työtä ihmisoikeusneuvoston kanssa ja ihmisoikeusneuvostossa on lujitettava, ei ainoastaan siksi, että korostettaisiin ihmisoikeuksien jakamattomuutta, vaan myös siksi, että voitaisiin ottaa paremmin huomioon ihmisoikeusneuvoston suositukset ja panna ne tehokkaammin täytäntöön unionin ihmisoikeuspolitiikassa sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella;
- I. ottaa huomioon 25. istunnon esityslistan, etenkin sen 3 kohdan (kaikkien ihmisoikeuksien – kansalaisoikeuksien, poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien, myös oikeuden kehitykseen – edistäminen ja suojeleminen) ja 7 kohdan (ihmisoikeustilanne Palestiinassa ja muilla miehityillä arabialueilla);

Ihmisoikeusneuvoston työskentely ja organisaatio

- 1. kehottaa jälleen unionin jäsenvaltioita vastustamaan aktiivisesti kaikkia pyrkimyksiä ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden, jakamattomuuden ja keskinäisen riippuvuuden vesittämiseksi ja kannustamaan aktiivisesti ihmisoikeusneuvostoa torjumaan tasapuolisesti kaikenlaista syrjintää;

2. varoittaa ihmisoikeusneuvoston käyttämisestä omiin tarkoituksiin; korostaa antamiensa maakohtaisten päätöslauselmien merkitystä vakavia ihmisoikeusloukkauksia käsiteltäessä; korostaa, että on tärkeää arvioida ihmisoikeustilannetta puolueettomalla, avoimella, valikoimattomalla, rakentavalla ja ystävällismielisellä tavalla, joka perustuu luotettaviin tietoihin sekä vuorovaikutteiseen vuoropuheluun ja joka kattaa kaikki valtiot ja kohtelee niitä yhtäläisesti; kehottaa unionin jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti näiden ihmisoikeusneuvostoa koskevien hyväksytyjen periaatteiden täytäntöönpanoa;
3. korostaa, että tiettyjen maiden poliittisen epävakauden perimmäisiä syitä on tärkeää torjua vuosituhannen kehitystavoitteiden mukaisella kehityspolitiikalla ja muilla sosioekonomisilla, poliittisilla ja sivistyksellisillä toimilla, joilla voidaan luoda konfliktien syntymistä estävä ympäristö ja joilla pyritään poistamaan köyhyys, edistämään taloudellista, sosiaalista ja sivistyksellistä kehitystä, luomaan institutionaalisia ja hallinnollisia valmiuksia, parantamaan väestön elämänlaatua ja lujittamaan oikeusvaltiota ainoastaan rauhanomaisin keinoin;
4. panee merkille ehdokaslistan, jonka neuvoa-antava ryhmä esittelee 18 jäsenen valitsemiseksi ihmisoikeusneuvostoon, ja suhtautuu myönteisesti niihin käsiteltävänä oleviin aiheisiin, jotka ihmisoikeusneuvosto on asettanut etusijalle, eli valtioiden ulkoisen velan ja siihen liittyvien kansainvälisten taloudellisten velvoitteiden vaikutukset kaikkien ihmisoikeuksien, erityisesti taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien, täydelliseen toteutumiseen, ihmisoikeudet ja äärimmäinen köyhyys, asianmukaiset asumisolot osana oikeutta riittävään elintasoon sekä tähän liittyvä oikeus syrjimättömyyteen, nykyiset orjuuden muodot, niiden syyt ja seuraukset mukaan luettuina, oikeus elintarvikkeisiin, lasten myynti, lapsiprosituutio ja lapsipornografia, alkuperäiskansojen oikeudet, Myanmarin/Burman ihmisoikeustilanne, ihmisoikeustilanne vuodesta 1967 lähtien miehitettyinä olleilla palestiinalaisalueilla, ihmisoikeuksien puolustajien tilanne, Somalian ihmisoikeustilanne, ikääntyneiden ihmisten kaikkien ihmisoikeuksien harjoittamisen edistäminen, Keski-Afrikan tasavallan ihmisoikeustilanne, mielivaltaiset pidätykset, pakotetut tai tahdonvastaiset katoamiset, palkkasoturien käyttö ihmisoikeusloukkauksissa ja kansallisen itsemääräämisoikeuden käytön estämisessä sekä naisiin kohdistuva syrjintä lainsäädännössä ja käytännössä;
5. suhtautuu myönteisesti viiden riippumattoman asiantuntijan valintaan ja nimittämiseen alkuperäiskansojen oikeuksia käsittelevän asiantuntijajärjestelmän puitteissa;
6. kehottaa ihmisoikeusneuvostoa panemaan välittömästi täytäntöön ihmisoikeusvaltuutettu Navi Pillayn pyynnön toteuttaa riippumaton kansainvälinen tutkimus öljyalan työntekijöiden surmista, koska ihmisoikeustilanne on edelleen heikentynyt Kazakstanissa (joka on yksi ihmisoikeusneuvoston 47 jäsenestä) sen jälkeen kun poliisivoimat käyttivät rajuja voimatoimia rauhanomaisia mielenosoittajia ja öljyalan työntekijöitä, heidän perheitään ja tukijoitaan vastaan Žanaozenissa 16. joulukuuta 2011, jolloin virallisten tietojen mukaan kuoli 15 ihmistä ja loukkaantuneita oli yli 100; vaatii Kazakstania, joka on ihmisoikeusneuvoston jäsen, takaamaan ihmisoikeudet, kumoamaan yhteiskunnallisen levottomuuden lietsomista koskevan rikoslain 164 pykälän ja lakkauttamaan riippumattomiin tiedotusvälineisiin kohdistuvat sortotoimet ja hallinnolliset rasitteet, vapauttamaan poliittiset vangit, asianajaja ja ihmisoikeuksien puolustaja Vadim

Kuramšin, ammattiyhdistysaktivisti Roza Tuletaeva ja oppositiopoliitikko Vladimir Kozlov mukaan luettuina, ja lopettamaan kaikki oppositiopoliitikkoja koskevat luovutuspyynnöt;

YK:n ihmisoikeusvaltuutetun vuosikertomus sekä ihmisoikeusvaltuutetun toimiston ja pääsihteerin raportit

7. suhtautuu myönteisesti siihen, että ihmisoikeusneuvosto käsittelee ihmisoikeusvaltuutetun raporttia Kyproksen ihmisoikeuskysymyksistä; tuomitsee jälleen toistuvat ihmisoikeusloukkaukset, jotka ovat seurausta siitä, että 37 prosenttia Kyproksen tasavallan alueesta on jatkuvasti miehitettyä, ja kyproksenturkkilaisiin ja kyproksenkreikkalaisiin kohdistuvan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden jatkuvan rikkomisen, johon Turkki on syyllistynyt 40 vuoden ajan; on erityisen huolestunut pakolaisten, saarrettuina olevien henkilöiden ja kadonneiden henkilöiden omaisten tilanteesta; tuomitsee maanomistusoikeuden ja maankäyttöoikeuden epäämisen; tuomitsee säästötoimet, joita Turkki kohdistaa kyproksenturkkilaisiin sotilaiden valvomilla alueilla ja jotka ovat vastoin kyproksenturkkilaisten taloudellisia ja sosiaalisia perusoikeuksia; pyytää unionin valtuuskuntaa ja jäsenvaltioita tuomaan esiin nämä jatkuvat loukkaukset, tuomitsemaan turkkilaisten joukkojen ja siirtolaisten läsnäolon, vaatimaan Turkin armeijan miehityksen välitöntä lopettamista Kyproksen alueella ja sellaisesta politiikasta luopumista, jolla pyritään muuttamaan Kyproksen tasavallan väestörakennetta; korostaa, että nämä loukkaukset ovat sotarikoksia; pyytää Turkkiä sallimaan pääsyn kaikille sotilasalueille ja sota-arkistoihin, jotta voidaan suorittaa kadonneita henkilöitä koskevia tarkastuksia;
8. muistuttaa, että ihmisoikeusneuvosto on pyytänyt useaan otteeseen kattavan ja avoimen tutkimuksen suorittamista väitetyistä sotarikoksista Sri Lankassa, mutta että tähän mennessä Sri Lankan hallitus ei ole osoittanut mitään merkkejä halukkuudestaan noudattaa tätä pyyntöä; tuomitsee jälleen pääasiassa tamilinkielisten siviilien (jopa 70 000 henkilön) julmat murhat, joihin Sri Lankan armeija syyllistyi sisällissodan viimeisinä viikkoina; antaa tukensa ihmisoikeusvaltuutettu Navi Pillayn esittämälle kritiikille Sri Lankan hallituksen kyvyttömyydestä suorittaa tutkimus väitetyistä sotarikoksista; on äärimmäisen huolestunut Sri Lankassa jatkuvasta rankaisemattomuudesta; pyytää ihmisoikeusneuvostoa käynnistämään riippumattoman kansainvälisen tutkimuksen sotarikoksista 25. istunnossa, mutta katsoo, että tutkimuksen täyden riippumattomuuden, uskottavuuden ja avoimuuden varmistamiseksi siihen on otettava mukaan ammattiyhdistykset ja ihmisoikeusjärjestöt ja sen on oltava oikeudenmukainen kaikkia konfliktien uhreja ja heidän perheitään kohtaan; ilmaisee syvän huolensa Sri Lankan yhteiskunnan kasvavasta militarisoitumisesta, erityisesti saaren pohjois- ja itäosassa, ja vaatii lopettamaan välittömästi maan hankkimisen sotilaallisin keinoin ja vaatii armeijaa vetäytymään välittömästi saaren tästä osasta; tukee tamiliväestön itsemääräämisoikeutta;
9. pitää myönteisinä YK:n totuuden, oikeuden, korvausten ja uusiutumattomuuden takaamisen erityisraportoijan ensimmäisiä johtopäätöksiä Espanjasta ja katsoo niiden olevan ihmisoikeusvaltuutetun ensimmäinen tukitoimi Espanjan diktatuurin uhreille; vaatii Espanjan hallitusta panemaan täytäntöön mahdollisimman pian erityisraportoijan suositukset kumoamalla vuoden 1977 armahdulain ja osoittamaan vastuullisuutensa

Espanjan sisällissodan ja diktatuurin uhreille takaamalla totuuden ja kansakunnan demokraattisen muistin;

Kaikkien ihmisoikeuksien – kansalaisoikeuksien, poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien, myös oikeuden kehitykseen – edistäminen ja suojele

Taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset oikeudet

10. pitää myönteisenä, että taloudellisten ja sosiaalisten oikeuksien edistäminen ja suojele sekä ihmisoikeuksien keskinäinen riippuvuus asetetaan merkittävään asemaan ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa; tähdentää jälleen, että taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia on kohdeltava tasavertaisina; huomauttaa, että korkeat työttömyysluvut, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen lisääntyminen ja yhä suuremmat vaikeudet saada kohtuuhintaisia julkisia terveys-, koulutus-, asumis-, liikenne- ja kulttuuripalveluja sekä näiden palvelujen laadun huonontuminen ovat merkittäviä haasteita; korostaa, että yksityistäminen ja vapauttaminen ovat osaltaan heikentäneet joidenkin näiden oikeuksien toteutumista, että tämä kehityssuunta on käännettävä ja että varallisuuden parempi jakautuminen, riittävät tulot ja korkealaatuiset työpaikat ovat tärkeitä keinoja näiden ongelmien ratkaisemiseksi; toteaa myös, että sekä unionin jäsenvaltioissa että muissa maissa myös unionin painostuksen alla toteutetut säästösuunnitelmat ovat ainoastaan lisänneet epätasa-arvoa ja köyhyyttä;
11. korostaa, että 10 prosenttia maailman rikkaimmasta väestöstä omisti 86 prosenttia maailman varallisuudesta vuonna 2013 (Global Wealth Report 2013 -raportin mukaan), että kriisi on vahvistanut nykyisen taloudellisen ja poliittisen järjestelmän vaarat ja lisännyt jo ennestään huomattavaa sosiaalista epätasa-arvoa kaikkein suurimpien tulojen eduksi, joiden kasvu on ollut keskituloihin verrattuna huimaavaa; katsoo, että maailman varallisuuden jakautumista koskevan kysymyksen olisi oltava ehdottomalla etusijalla ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa, koska se on tärkein este taloudellisten ja yhteiskunnallisten oikeuksien toteutumiselle; katsoo, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimet tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
12. pitää myönteisenä, että asianmukaiset asumisolot osana oikeutta riittävään elintason asetetaan merkittävään asemaan; kehottaa unionin valtuuskuntaa ja jäsenvaltioita edistämään laadukkaiden asuntojen turvaamista kaikille ilman syrjintää, pitämään tätä perusoikeutena ja toteuttamaan arvioinnin asuntojen saatavuudesta unionissa (etenkin kriisin alkamisen ja säästötoimien täytäntöönpanon jälkeen), jotta voidaan sitoutua ratkaisemaan tämä jatkuva ongelma, joka on pahentunut edelleen viime vuosina; muistuttaa lisäksi tarpeesta ottaa käyttöön tyhjät asunnot ja pidättäytyä hädöistä, jotta voidaan selviytyä joitakin jäsenvaltioita koettelevasta nykyisestä kriisistä;
13. suhtautuu niin ikään myönteisesti raporttiin oikeudesta elintarvikkeisiin ja erityisraportoijan toimikauden jatkamiseen kolmella vuodella, jotta tämä voi jatkaa työtään maailman elintarvikekriisin vaikutuksista tämän oikeuden toteutumiseen; huomauttaa, että YK:n jäsenvaltioiden olisi edistettävä edelleen luonnonvarojen ja elintärkeiden resurssien saatavuutta, mahdollisuuksia hankkia maata sekä elintarvikeomavaraisuutta ja elintarviketurvaa välineinä, joiden avulla vähennetään

köyhyyttä ja työttömyyttä; on huolissaan siitä, että monien ihmisten saatavilla ei ole tai ei ole enää tiettyjä resursseja, kuten veden kaltaisia perushyödykkeitä, koska yritykset tai yksityiset tahot ovat ottaneet nämä resurssit haltuunsa mahdollisesti kyseisten valtioiden poliittisten toimijoiden tuella; panee merkille, että tämä aiheuttaa muun muassa elintarvikepulaa ja johtaa elintarvikkeiden hintojen nousuun; pyytää tästä syystä unionin ja jäsenvaltioiden valtuuskuntaa toteuttamaan tarvittavia toimia, jotta voidaan tehdä loppu eritoten eurooppalaisten yritysten harjoittamasta resurssien, muun muassa maan, anastamisesta sekä edistämään kansainvälisissä ja alueellisissa elimissä ja kokouksissa (Maailmanpankki, Maailman kauppajärjestö, UNCTAD, Kansainvälinen valuuttarahasto, OECD jne.) ehdotuksia julkisten perushyödykkeiden tunnustamiseksi ja sisällyttämiseksi YK:n erityissopimukseen; pyytää lisäksi unionia ja sen jäsenvaltioita tukemaan YK:n yleiskokouksen 28. heinäkuuta 2010 antamaa päätöslauselmaa 64/292, jossa tunnustetaan vesi perusoikeudeksi, ja tekemään kaikkensa, jotta se pannaan täytäntöön ja siitä tulee sitova;

14. korostaa, että unionin muuttoliikepolitiikka samoin kuin ei-demokraattisten hallitusten tukeminen ”hyvän hallinnon” ja puhtaasti taloudellisten kumppanuussopimusten nimissä heikentävät ihmisoikeuksia ja samalla myös unionin kansainvälistä uskottavuutta; kehottaa jälleen kerran unionin jäsenvaltioita panemaan täytäntöön demokratia- ja ihmisoikeuslausekkeet kaikissa kansainvälisissä sopimuksissa niiden luonteesta riippumatta sekä takaamaan ihmisoikeuksien kunnioittamisen omassa sisä- ja ulkopoliitikassaan, sillä muutoin unionin asema ihmisoikeusneuvostossa ja muissa ihmisoikeuksia käsittelevissä kansainvälisissä elimissä heikkenee;
15. pitää erittäin tärkeänä esityslistan kohtaa, joka koskee valtioiden ulkoisen velan ja siihen liittyvien kansainvälisten taloudellisten velvoitteiden vaikutuksia kaikkien ihmisoikeuksien täydelliseen toteutumiseen, ja pitää huolestuttavana sitä, että valtioiden velan korkojen maksu koskettaa nykyisin suurinta osaa maista ja toimii tekosyynä rakennesopeutusohjelmiksi kutsuttujen säästöohjelmien käyttöönotolle; kannattaa edelleen sitä, että etenkin nykyisen taloudellisen ja yhteiskunnallisen kriisin yhteydessä kolmannen maailman maiden velka samoin kuin suurimmissa vaikeuksissa olevien maiden (etenkin unionin jäsenvaltioiden) velka on peruttava, jotta vältetään kriisin syveneminen ja taataan taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien todellinen harjoittaminen;
16. katsoo, että kun otetaan huomioon unionin ja joidenkin sen jäsenvaltioiden vastuu taloudellisessa, sosiaalisessa ja poliittisessa tilanteessa, joka johti niin sanotuissa arabikevään valtioissa tapahtuneisiin kansannousuihin, unionin on autettava näiden valtioiden toimielimiä toteuttamaan niiden ja erityisesti unionin saatavia koskevia tarkastuksia, jotta olisi mahdollista määritellä, mikä osuus näistä lainoista, jotka eivät hyödyttäneet kansaa, oli lainvastainen; katsoo, että unionin on myös toteutettava kaikki toimet, jotta nämä lainvastaiset lainat olisivat nopeasti peruutettavissa; kehottaa jälleen unionia ja sen jäsenvaltioita toimimaan edelleen merkittävästi sen hyväksi, että entisten hallintojen anastama varallisuus palautetaan kohtuullisessa ajassa arabikevään maiden kansoille; on huolestunut kumppanuuksia koskevien suuntaviivojen jatkuvuudesta aiemmin käytyihin keskusteluihin verrattuna;

Poliittiset ja kansalaisoikeudet

17. pitää myönteisenä, että huomiota kiinnitetään ihmisoikeuksia ja kansalaisuuden mielivaltaista peruuttamista koskevaan kysymykseen; pyytää unionin valtuuskuntaa ja ihmisoikeusneuvoston jäsenenä olevia jäsenvaltioita käsittelemään tätä kysymystä laajentamalla sen koskemaan maahanmuuttajien laillistamista ja maahanmuuttajien oleskelulupien peruuttamista; pyytää niin ikään unionia ja sen jäsenvaltioita tutkimaan kyseisten tapausten määrää unionissa ja pyrkimään päättäväisesti tekemään lopun tästä ongelmasta;
18. kehottaa kaikkia valtioita torjumaan kidutusta myös unionin jäsenvaltioiden alueella; pyytää unionin valtuuskuntaa ja jäsenvaltioita sisällyttämään kidutuksesta ja muusta epäinhimillisestä tai halventavasta kohtelusta tai rangaistuksesta käytävään keskusteluun kysymyksen kidutukseen mahdollisesti käytettävien tuotteiden kaupan kiellosta unionissa ja sen ulkopuolella;
19. painottaa, että on tärkeää jatkaa muun muassa niiden maailmanlaajuisten käytäntöjen tarkastelemista, jotka liittyvät terrorismin torjunnan yhteydessä tehtäviin salaisiin pidätyksiin; pyytää unionin jäsenvaltioita huolehtimaan tehtyjen selvitysten asianmukaisesta seurannasta parlamentin aiemmin esittämien linjausten ja etenkin unionin maiden alueen käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin, laittomaan vankien säilyttämiseen ja kidutukseen koskevien päätöslauselmien mukaisesti;
20. kehottaa unionin valtuuskuntaa ja jäsenvaltioita vahvistamaan kantansa kuolemantuomiota vastaan ja sen yleismaailmallisen lakkauttamisen sekä täytäntöönpanon keskeyttämisen puolesta maissa, joissa se vielä on voimassa; on huolissaan siitä, että jotkut maat, jotka olivat keskeyttäneet kuolemantuomioiden täytäntöönpanon, ovat alkaneet uudelleen suorittaa teloituksia;
21. panee merkille raportin uskonnon- ja vakaumuksenvapaudesta ja palauttaa mieliin, että tähän vapauteen sisältyy sekä oikeus uskoa ja olla uskomatta että oikeus edistää uskonnollisia näkemyksiä ja vaihtaa niitä; korostaa jälleen pitävänsä valtioiden ja tiettyjen kulttuurien peruspiirteinä sekularismia, jolla tarkoitetaan poliittisten ja uskonnollisten auktoriteettien selvää erottamista toisistaan, mikä merkitsee, että kaikenlainen puuttuminen uskonnollisista syistä hallituksen toimintaan ja kaikenlainen puuttuminen poliittisista syistä uskonnollisiin kysymyksiin on kiellettyä, ellei ole kyse turvallisuusmääräysten ja yleisen järjestyksen ylläpitämisestä (toisten vapauden kunnioittaminen mukaan luettuna), ja takaa kaikille (uskoville, agnostikoille tai ateisteille) samanlaisen vakaumuksen vapauden sekä mahdollisuuden vakaumusten ilmaisemiseen julkisesti;

Kansojen, ryhmien ja yksityishenkilöiden oikeudet

22. korostaa jälleen kansojen luovuttamatonta itsemääräämisoikeutta ja oikeutta valita omat poliittiset, taloudelliset ja yhteiskunnalliset suuntauksensa ulkopuolisten siihen puuttumatta; pyytää unionia ja sen jäsenvaltioita ihmisoikeusneuvoston 25. istunnon yhteydessä edistämään määrätietoisesti tätä oikeutta nykyisten politiikkojen sijasta;
23. ilmaisee huolensa ihmisoikeuksien puolustajien, ihmisoikeusaktivistien, -järjestöjen ja -elinten sekä toimittajien tilanteen heikkenemisestä eri muodoissa ja eri tasoilla koko maailmassa, myös unionissa;
24. panee merkille, että 25. istunnossa pidetään tärkeinä lapsen oikeuksia ja päätöslauselman 7/29 hyväksymisen jälkeen ilmaistua tahtoa käyttää vähintään yksi päivä vuodessa näiden kysymysten käsittelyyn, ja suhtautuu myönteisesti lasten myyntiä, lapsiprostituutiota ja lapsipornografiaa käsittelevän erityisraportoinnin toimikauden jatkamiseen kolmella vuodella; suhtautuu niin ikään myönteisesti lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän pääsihteerin erityisedustajan toimikauden uudistamiseen uudeksi kolmen vuoden jaksoksi;
25. kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita toimimaan ensisijaisesti ihmisoikeusneuvoston sellaisten konkreettisten toimien toteuttamiseksi, joilla pyritään lopettamaan ihmisoikeusloukkaukset, jotka kohdistuvat siviileihin, etenkin naisiin ja lapsiin, sotatilanteissa ja väkivaltaisissa konfliktitilanteissa; vaatii erityisesti toteuttamaan ensisijaisia toimia lapsisotilaiden rekrytoinnin lopettamiseksi ja heidän suojelemisensa varmistamiseksi;

Ihmisoikeuksien keskinäinen riippuvuus ja ihmisoikeuksiin liittyvät aihekohtaiset kysymykset

26. pitää myönteisenä, että erityistä huomiota kiinnitetään julkisten palvelujen rooliin hyvän hallintotavan keskeisenä tekijänä ihmisoikeuksien edistämisessä ja suojelussa; pitää erittäin huolestuttavana vapauttamissuuntausta, jota tietyissä maissa varsinkin unionissa toteutetaan hyvän hallintotavan tai säästötoimien nimissä; korostaa, että nämä toimintapolitiikat ovat sellaisten kaikista perustavanlaatuisimpien oikeuksien vastaisia, kuten koulutus-, työllisyys-, terveys-, liikenne-, asumis- ja sosiaaliturvapalvelujen (mukaan luettuna eläkkeet) sekä kaasu-, sähkö- ja elintarvikepalvelujen saatavuus; pyytää näin ollen unionin valtuuskuntaa ja jäsenvaltioita toimimaan päättäväisesti kyseisten oikeuksien varmistamiseksi kehittämällä kaikkien saatavilla olevia julkisia palveluja nykyisten toimintapolitiikkojen sijasta;
27. pitää myönteisenä, että huomiota kiinnitetään kansanmurhien estämiseen, ja katsoo, että tämä voi toteutua käytännössä ainoastaan, jos aiempien kansanmurhien vastuut selvitetään;
28. pitää erittäin tärkeänä ihmisoikeuksia ja ympäristöä käsittelevää raporttia, koska se liittyy erottamattomasti kansojen oikeuksiin hyödyntää luonnonvarojaan, maataan ja kestävää ympäristöjärjestelmää; pitää näin ollen keskeisenä, että kaikki ratifioivat ja panevat

täytäntöön Kioton pöytäkirjan ja muut kansainväliset yleissopimukset, jotka mahdollistavat näiden oikeuksien tosiasiallisen hyödyntämisen;

29. pitää erittäin huolestuttavana ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien heikentämistä terrorismin torjunnan sekä yhä useammin vakavan rikollisuuden varjolla ilman, että nämä käsitteet määritellään selkeästi unionin tasolla tai erityisillä sopimuksilla sellaisten valtioiden kanssa, joissa ei noudateta ihmisoikeusnormeja; pitää erityisen huolestuttavana tietosuojan ja yksityisyyden kunnioittamiseen liittyvien normien loukkaamista;
30. pitää valitettavana, että kansainvälinen yhteisö ei vielääkään ole aloittanut neuvotteluja henkilötietojen suojaa koskevan kansainvälisen sopimuksen laatimisesta, jonka mallina voisi toimia Euroopan neuvoston yleissopimus N:o 108; kehottaa unionin valtuuskuntaa ja jäsenvaltioita toimimaan tällaisten puitteiden laatimiseksi yhteistyössä kansainvälisten vastapuolien kanssa;
31. ei hyväksy yksityisten puolustus- ja turvallisuusalan yritysten laajamittaista käyttämistä niin sanottujen turvallisuuspoliittisten toimien yhteydessä, sillä kyseessä ovat ainoastaan valtiolle kuuluvat yhteiskunnalliset tehtävät, ja pyytää unionia ja sen jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan näiden käytäntöjen lopettamiseksi; katsoo, että yksityisten puolustus- ja turvallisuusalan yritysten on noudatettava tällä alalla ihmisoikeusasioita koskevia normeja erityisesti tietosuojan ja yksityisyyden kunnioittamisen osalta ja että tämä on jäsenvaltioiden vastuulla; katsoo, että kun on kyse julkisen palvelun tehtävien siirrosta, valtioiden ja yritysten on oltava vastuussa kyseisten yritysten henkilöstön tekemistä ihmisoikeusloukkauksista ja humanitaarisen oikeuden loukkauksista;

Ihmisoikeuksiin liittyvät tilanteet, jotka edellyttävät ihmisoikeusneuvoston erityistä huomiota

32. panee merkille ihmisoikeusneuvoston päätöksen jatkaa Syyrian arabitasavaltaa käsittelevän riippumattoman kansainvälisen tutkintakomission valtuutusta ja toteaa, että tutkintakomissio perustettiin päätöslauselman S-17/1 nojalla tutkimaan kaikkia epäiltyjä kansainvälisen oikeuden ja ihmisoikeuksien loukkauksia Syyriassa maaliskuun 2011 jälkeen, ja pyytää tutkintakomissiota jatkamaan työtään; tuomitsee jyrkästi kemiallisten aseiden käytön Syyrian kansaa vastaan; pitää valitettavana Geneve II -konferenssin epäonnistumista; korostaa, että Syyrian tulevaisuuden on oltava vahvasti syyrialaisen omissa käsissä; kannattaa, että konfliktiin haetaan poliittista ratkaisua, jonka syyrialaiset ovat sopineet keskenään ilman ulkopuolista väliintuloa ja joka antaa mahdollisuuden osallistavaan kansalliseen vuoropuheluun, jossa pyritään käsittelemään poliittisiin ja demokraattisiin muutoksiin liittyviä syyrialaisen oikeutettuja toiveita ja huolia;
33. toteaa, että Iranin ihmisoikeustilanne huononee edelleen; toteaa, että maassa painostetaan yleisesti rauhanomaisia mielenosoittajia ja toisinajattelijoita (kuten opiskelijoita, tieteenharjoittajia ja ihmisoikeuksien puolustajia), naisten oikeuksia ajavia aktivisteja, asianajajia, toimittajia, bloginpitäjiä ja uskonnollisten yhteisöjen jäseniä; tähdentää, että kansainvälisellä yhteisöllä on keskeinen asema rauhan takaamisessa; on äärimmäisen huolissaan ihmisoikeustilanteen jatkuvasta huononemisesta Iranissa, poliittisten vankien ja mielipidevankien määrän jatkuvasta kasvusta, teloitusten erittäin suuresta määrästä,

myös alaikäisten teloittamisesta, kidutuksesta, epäoikeudenmukaisista oikeudenkäynneistä ja kohtuuttomista vakuussummista sekä tiedon-, ilmaisun-, kokoontumis- ja uskonnonvapauteen sekä koulutuksen ja liikkumisen vapauteen kohdistuvista ankarista rajoituksista; on tyytyväinen ihmisoikeusneuvoston päätökseen jatkaa Iranin islamilaisen tasavallan ihmisoikeustilannetta tutkivan erityisraportoijan toimikautta vuodella;

34. antaa tunnustusta sille, että poliittiset ja kansalaisoikeuksiin liittyvät uudistukset ovat jatkuneet Myanmarissa/Burmassa, mutta kehottaa viranomaisia tehostamaan toimiaan, erityisesti vapauttamalla poliittiset vangit, ja ryhtymään viipymättä torjumaan yhteisöjen välistä väkivaltaa; pitää erittäin huolestuttavana Rakhinen osavaltion väkivaltaisuuksia, jotka ovat seurausta rohingya-vähemmistöön pitkään kohdistuneista syrjivistä poliitikoista; on tyytyväinen siihen, että Myanmarin/Burman ihmisoikeustilannetta käsittelevän erityisraportoijan toimikautta jatkettiin vuodella;
35. pitää valitettavana, että Latinalaisen Amerikan, erityisesti Honduranin ja Paraguayn, tilannetta ei ole sisällytetty näihin keskusteluihin; pyytää, että näiden kahden maan vallankaappauksien jälkeistä ihmisoikeustilannetta seurataan tosiasiallisesti ja että toteutetaan kaikki tarvittavat toimenpiteet demokratian ja oikeusvaltion palauttamiseksi kyseisiin maihin; kehottaa unionin valtuuskuntaa ja jäsenvaltioita toimimaan sen puolesta, että vallankaappaukset tuomitaan ja de facto -hallituksia ei tunnusteta, ja vaatimaan, että syylliset tuomitaan; pyytää samoin järjestämään tutkimuksen muissa Latinalaisen Amerikan maissa (kuten Ecuadorissa tai Venezuelassa) tehdyistä vallankaappausyrityksistä sekä selvittämään kunkin tahon, myös kolmansien maiden, vastuut;
36. toteaa, että Kolumbia on edelleen yksi maailman vaarallisimmista maista ammattijärjestö- ja poliittisen toiminnan harjoittajille ja että ihmisoikeuksien loukkaukset, jotka koskevat myös opiskelijoita, oppositiopuolueiden aktivisteja, maanviljelijöitä, naisia ja lapsia, jäävät lähes aina rankaisematta; vastustaa näin ollen tämän maan kanssa tehdyn vapaakauppasopimuksen ratifiointia; tuomitsee jyrkästi, että tasavallan presidentin suorassa alaisuudessa oleva tiedustelupalvelu (DAS) on harjoittanut järjestelmällistä salakuuntelua ja toteuttanut laittomia toimia, joiden pyrkimyksenä on saattaa huonoon maineeseen korkea-arvoisia tuomareita, opposition kansanedustajia ja ihmisoikeuksien puolustajia, ja muistuttaa, että näiden toimien kohteeksi ovat joutuneet myös Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunta, Euroopassa asuvat henkilöt ja kansalaisjärjestöt; vaatii, että nämä vakavat teot eivät saa jäädä rankaisematta; kehottaa unionia panemaan täytäntöön kidutuksen vastaisen komitean raportin Kolumbiaa koskevat suositukset;
37. pitää myös valitettavana, että Turkin ihmisoikeuskysymyksiä ei ole otettu asialistalle; on erityisen huolissaan maan demokraattisen tilanteen heikentymisestä ja demokraatteihin, poliittisiin edustajiin ja aktivisteihin, ammattijärjestöaktiiveihin, toimittajiin, ihmisoikeuksien puolustajiin ja taiteilijoihin kohdistuvan painostuksen lisääntymisestä; toteaa, että tämä painostus kohdistuu erityisesti kurdeihin; pyytää unionin valtuuskuntaa varmistamaan, että tätä aihetta käsitellään ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa ja että rauhanprosessia koskevien neuvottelujen uudelleen aloittamiselle annetaan yksiselitteinen tuki;

Ihmisoikeustilanne Palestiinassa ja muilla miehityillä arabialueilla

38. pitää myönteisenä erityisen huomion kiinnittämistä tässä ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa Palestiinan ja muiden miehitettyjen arabialueiden ihmisoikeustilanteeseen, eritoten Palestiinan kansan itsemääräämisoikeuteen, ja itsenäisen ja kestävänsä valtion perustamiseen vuoden 1967 rajojen mukaisesti; kannustaa voimakkaasti unionin valtuuskuntaa tuomitsemaan kolonialismin kaikissa muodoissaan etenkin Palestiinassa, niin Länsirannalla kuin Itä-Jerusalemmissä;
39. pitää kansainvälisen oikeuden vastaisena Israelin jatkamaa politiikkaa, johon kuuluu siirtokuntien laajentaminen ja miehittäminen Länsirannalla ja Itä-Jerusalemmissä; tuomitsee jyrkästi Praver-suunnitelman, jonka tarkoituksena on karkottaa beduiinyhteisöt esi-isiensä asuinsijoilta Negevissä, sekä Israelin beduiineja vastaan harjoittaman häätöpolitiikan; korostaa, että tähän politiikkaan kuuluu palestiinalaismaiden anastaminen, maatalousmaiden käytön estäminen ja yhteisöjen tuhoaminen; tuomitsee tämän politiikan, jonka tarkoituksena on tuhota YK:n päätöslauselmien mukainen mahdollisuus perustaa Palestiinan valtio, jonka pääkaupunki on Itä-Jerusalem; kehottaa välittömästi jäsenvaltioiden ja unionin valtuuskuntaa tuomitsemaan tämän Israelin politiikan, vaatimaan sen välitöntä lopettamista ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet tätä varten;
40. palauttaa mieliin palestiinalaisalueiden ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n raportin merkityksen ja toteaa, että siinä pidetään valitettavana, että Israelin politiikka Länsirannalla ja Gazan alueella vaikuttaa johtavan apartheidiin palestiinalaisväestön systemaattisen sorron ja heidän maidensa de facto -pakkolunastuksen vuoksi, että Israelin joukot loukkaavat palestiinalaisten perusoikeuksia ja että Itä-Jerusalemia puhdistetaan etnisesti, sillä Israelin viranomaiset pyrkivät juutalaistamaan Jerusalemin kaupungin anastaakseen sen itselleen; korostaa, että toimittuaan kuusi vuotta paikan päällä tutkija Richard Falk antaa jatkuvasti huolestuttavia lausuntoja palestiinalaisten tilanteesta ja tuomitsee jyrkästi Israelin miehityksen; korostaa, että Falk kannattaa ratkaisua, jolla Israelia rangaistaan näistä toimista, eli sen tuotteiden boikotoimista;
41. suhtautuu myönteisesti Amnesty Internationalin julkaisemaan raporttiin, jossa tuomitaan Israelin sotilaiden väkivallanteot Länsirannalla ja muistutetaan, että Israel miehittää kovakouraisesti palestiinalaisalueita; korostaa, että eri raporttien mukaan Israelin armeija kohtelee palestiinalaisia tavalla, joka on rinnastettavissa sotarikokseen; pitää valitettavana lääketieteen ammatinharjoittajien osallisuutta Israelin armeijan harjoittamaan palestiinalaisvankien huonoon kohteluun;
42. tuomitsee palestiinalaisvankien tilanteen Israelin vankiloissa; vaatii Israelin armeijaa lopettamaan välittömästi joukkopidätykset, hallinnolliset pidätykset, poliittisten vankien siirron miehitettyjen alueiden ulkopuolelle, jolloin he eivät voi tavata sukulaisiaan, huonon kohtelun ja kidutuksen sekä asianmukaisen ja ajallaan annettavan sairaanhoidon epäämisen, sillä ne ovat vakavia kansainvälisen oikeuden loukkauksia; toistaa tuomitsevansa kaikenlaisen kidutuksen ja huonon kohtelun; vaatii Israelia varmistamaan välittömästi, että se noudattaa YK:n kidutuksen vastaista yleissopimusta, jonka

sopimuspuoli se on; tuomitsee lasten pidättämisen ja huonon kohtelun ja vaatii vapauttamaan viipymättä nais- ja lapsivangit;

43. tuomitsee palestiinalaisvankien tilanteen; vaatii vapauttamaan heidät ja palauttaa mieliin 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman, jossa pyydettiin Israelin hallitusta kunnioittamaan palestiinalaisvankien oikeuksia ja suojelemaan heidän terveyttään ja henkeään; pitää huolestuttavana ilman syytteitä vangittuina pidettävien palestiinalaisvankien kohtaloa; korostaa, että vangittuja vastaan on esitettävä syytteet ja käynnistettävä oikeudenkäynti ja heidän oikeussuojansa on varmistettava tässä yhteydessä kansainvälisten normien mukaisesti tai heidät on vapautettava nopeasti; on syvästi huolissaan nälkälakkoa pitkään jatkavien palestiinalaisvankien tilanteesta ja terveydestä; kehottaa Israelia antamaan kyseisille vangeille rajoittamattoman pääsyn asianmukaiseen sairaanhoitoon;
44. pyytää ottamaan käyttöön asevientikiellon Israelin valtiota vastaan Israelin toteuttamien ihmisoikeusloukkauksien vuoksi; vaatii unionia ja sen jäsenvaltioita lopettamaan kaiken Euroopan puolustusviraston ja Horisontti 2020 -puiteohjelman yhteydessä tehdyn yhteistyön Israelin kanssa;
45. pitää erityisen huolestuttavana niiden palestiinalaispakolaisten tilannetta, jotka ovat jääneet loukkuun Jarmukin pakolaisleirille ja muille Syyrian pakolaisleireille, ja vaatii, että kaikki osapuolet luopuvat piirityksestä ja sallivat humanitaarisen avun vapaan toimittamisen ja väestön vapaan liikkumisen;
46. katsoo, että Länsi-Saharan konflikti on dekolonisaatiokysymys; toteaa, että kansainvälisen oikeuden mukaan Marokon kuningaskunnalla ei ole suvereniteettia Länsi-Saharassa vaan se on miehittäjävaltio; tuomitsee länsisaharalaisiin kohdistuvat jatkuvat ihmisoikeusloukkaukset; vaatii suojelemaan Länsi-Saharan kansan perusoikeuksia, etenkin yhdistymisvapautta, ilmaisunvapautta ja kokoontumisvapautta; vaatii vapauttamaan viipymättä kaikki länsisaharalaiset poliittiset vangit; korostaa, että Länsi-Saharan ihmisoikeustilannetta on seurattava kansainvälisesti; kehottaa Marokkoa ja Polisario-rintamaa jatkamaan neuvotteluja rauhanomaisen ja kestävän ratkaisun aikaansaamiseksi tämän alueen konfliktiin ja korostaa jälleen länsisaharalaisten itsemääräämisoikeutta, josta pitäisi päättää demokraattisella kansanäänestyksellä YK:n päätöslauselmien 34/37 ja 35/19 mukaisesti;

Rasismi, rotusyrjintä, muukalaisviihamielisyys ja suvaitsemattomuus – Durbanin julistuksen ja toimintaohjelman seuranta ja soveltaminen

47. tuomitsee rasistisen, juutalaisvastaisen, homofobisen, muukalaisvastaisen ja maahanmuuttajiin kohdistuvan väkivallan, joka on saavuttanut hälyttävät mittasuhteet eräissä jäsenvaltioissa, joissa viranomaiset eivät ole ryhtyneet päättäväisiin toimiin; on huolestunut vähemmistöihin ja tiettyihin ihmisryhmiin kohdistuneiden vihapuheiden ja leimaamisen lisääntymisestä ja pitää huolestuttavana niiden yhä kasvavaa vaikutusta tiedotusvälineissä ja useissa poliittisissa liikkeissä ja puolueissa ja sitä, että näitä puheita ja leimaamista esiintyy joissakin jäsenvaltioissa korkealla poliittisella tasolla ja ne ovat johtaneet rajoittaviin lainsäädäntöihin;

48. pitää valitettavana, että tässä kokouksessa ei käsitellä naisiin kohdistuvaa syrjintää; korostaa, että terveydenhuollon, gynekologisten ja lisääntymisterveydenhuollon palvelujen yleisen saatavuuden on edelleen oltava poliittinen painopistealue ja että siihen kuuluu seksuaalikasvatuksen ja ehkäisymenetelmien vapaa saatavuus sekä oikeus raskauden keskeytykseen; korostaa, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettamisen sekä seksuaalisen hyväksikäytön ja ihmiskaupan torjunnan on oltava painopistealue ja miesten ja naisten tasa-arvon on oltava sen tavoitteena; pyytää näin ollen ihmisoikeusneuvostoa ja kansainvälistä yhteisöä panemaan täytäntöön ICPD+20-, Peking+20- ja Rio+20-prosessit; korostaa, että vastaavasti on tärkeää, että unionin jäsenvaltiot soveltavat ihmisoikeusneuvoston vuoden 2002 suositusta kansainvälisestä suojelusta sukupuolesta johtuvan väkivallan osalta, varsinkin maahanmuuttopolitiikkojen yhteydessä;
49. pitää myös valitettavana, että LGBTI-väestön oikeuksiin liittyviä kysymyksiä ei käsitellä tässä kokouksessa; tuomitsee LGBTI-väestöön kohdistuvat väkivaltaisuuudet ja syrjinnän kaikkialla maailmassa; tuomitsee erityisesti transihmisten pakkosterilisaation, jota harjoitetaan yhä useissa maissa, myös EU:ssa, ja vaatii lopettamaan tämän ihmisoikeusloukkauksen välittömästi; kehottaa kansainvälistä yhteisöä pohtimaan tapoja, joilla perheoikeutta voitaisiin mukauttaa nykyiseen monenlaisten ja -muotoisten perheiden kehittämiseen, mukaan luettuna saman sukupuolen avioliittoa ja adoptio-oikeutta koskeva mahdollisuus; korostaa, että lesboihin kohdistuu usein syrjintää monista syistä (naisina ja lesboina) ja että LGBTI-väestön tasa-arvoa edistävien toimien on kuljettava käsi kädessä naisten ja tyttöjen tasa-arvoa koskevien toimien kanssa, jotta tasa-arvo ja syrjimättömyys voidaan saavuttaa;

Tekninen apu ja valmiuksien lisääminen

50. panee merkille kohdan, joka käsittelee teknistä yhteistyötä ihmisoikeuksien alalla Afganistanissa; kehottaa unionin ja sen jäsenvaltioiden valtuuskuntaa tuomaan esille sen tosiseikan, että Afganistanin ihmisoikeustilanne ei ole parantunut sen jälkeen, kun Nato miehitti maan; pyytää ihmisoikeusneuvostoa toimimaan sen puolesta, että YK:n alaisuuteen perustetaan tutkintakomissio ja Irakissa ja Afganistanissa tapahtuneista sotarikoksista, julmuuksista ja siviilien tappamisesta järjestetään oikeuskäsittely Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovallan puitteissa;
51. tuomitsee myös Naton johdolla suoritetun aseellisen väliintulon Libyassa ja korostaa, että tilanne ei suinkaan ole rauhoittunut vaan päinvastoin vaikuttaa pahentuneen sodan ”virallisen päättymisen” jälkeen ja että maa on jakaantunut, valtiotalta ei pysty estämään väkivaltaisuuksia, rasistiset rikokset ovat lisääntyneet eikä oikeutta ja demokratiaa ole; toivoo, että ihmisoikeusneuvosto voisi toteuttaa riippumattoman ja puolueettoman tutkimuksen maan ihmisoikeustilanteesta ja selkeyttää kaikkien konfliktiin osallistuneiden tahojen vastuuta; vaatii lopettamaan Euroopan unionin rajavalvonnan avustusoperaation (EUBAM) ja Libyan viranomaisten välisen yhteistyön, jossa koulutetaan sotilas- ja poliisijoukkoja ja annetaan heidän käyttöönsä huipputeknologian laitteita, jotta voidaan torjua maahanmuuttajien ja pakolaisten lähtö maasta, joka on vaarassa suistua yleiseen sissisotaan ja jossa maahanmuuttajien ja pakolaisten oikeuksien suojelua ei voida taata; vaatii, että etusijalle asetetaan kansalaisyhteiskunnan ja

viranomaisten kanssa koordinoitua tukitoimia, joilla tuetaan sellaisen kansallisen turvapaikkajärjestelmän ja maahanmuuttajien vastaanottojärjestelmän käyttöönottoa, jossa kunnioitetaan turvapaikanhakijoiden, pakolaisten ja maahanmuuttajien oikeuksia;

52. pitää valittavana humanitaarisen tilanteen ja ihmisoikeuksien heikkenemistä Keski-Afrikan tasavallassa joulukuussa 2013 alkaneen Ranskan väliintulon jälkeen; tuomitsee lukemattomat väärinkäytökset, jotka koskevat koko väestöä ja erityisesti naisia ja lapsia; pitää valittavina väestön siirtoja ja hygieniatilannetta; pyytää kansainvälistä yhteisöä ja avunantajia toimittamaan erityisesti humanitaarista apua; pyytää uutta siirtymäkauden presidenttiä Catherine Samba-Panzaa ja siirtymäkauden hallitusta välittömästi tekemään kaiken voitavansa väkivaltaisuuksien lopettamiseksi ja jännitteiden lieventämiseksi ennen kuin konflikti kärjistyy kansanmurhaksi;
53. panee merkille kohdan, joka koskee Norsunluurannikon avustamista; katsoo, että myös tässä tapauksessa on suoritettava objektiivinen ja puolueeton arviointi maan ihmisoikeustilanteen kehityksestä erityisesti Ranskan armeijan miehityksen jälkeen;
54. pitää myönteisenä, että ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa kiinnitetään erityistä huomiota Haitiin; pitää valittavana Haitin edelleen järkyttävää humanitaarista tilannetta ja sitä, että vuoden 2010 hurrikaanien aiheuttamia vahinkoja ei ole vielä kukaan korjattu; korostaa, että maan äärimmäinen köyhyys on lisännyt luonnonkatastrofien tuhoisia vaikutuksia ja aiheuttanut vakavimman humanitaarisen kriisin vuosikymmeniin; pitää edelleen valittavana uutta velkaa ja valtavia velanhoitomaksuja, jotka Ranska ja kansainväliset elimet (etunäköisesti Kansainvälinen valuuttarahasto) ovat asettaneet Haitille, ja pitää tätä syypäänä Haitin alikehittyneisyyteen; pitää myönteisenä kansainvälistä solidaarisuutta Haitin auttamiseksi ja erityisesti alueellista solidaarisuutta, kuten sitä, että Kuuba lähetti lääkäreitä ja erikoishenkilöstöä, jotka ovat hoitaneet kymmeniä tuhansia koleraa sairastavia ihmisiä, ALBA-maiden humanitaarisesta rahastosta Haitille osoitettavaa taloudellista tukea, Petrocaribe-järjestön kautta annettavan energiatuen jatkamista ja erityissuunnitelman tekemistä, jotta humanitaarisessa avustustyössä käytettäville ajoneuvoille voitaisiin toimittaa polttoainetta suoraan, ja maatalousaloitteita, joiden tarkoituksena on elintarvikkeiden ja tuotantokasvien toimittaminen sekä uudelleenmetsityskampanjan toteuttaminen; vaatii selvittämään, miksi erityisesti EU:n myöntämät tietyt tuet eivät koskaan saapuneet perille Haitiin, ja tekemään selvityksen tuen jakeluverkostojen tehokkuudesta; pyytää myös yhteenvetoa tosiasiallisesti toimitetusta tuesta;
55. panee merkille ihmisoikeusneuvoston päätöksen perustaa vuoden kestävä Malin ihmisoikeustilannetta käsittelevän riippumattoman asiantuntijan tehtävä, jotta voidaan auttaa Malin hallitusta edistämään ja suojelemaan ihmisoikeuksia, sekä tälle asiantuntijalle esitetyn pyynnön, että tämä antaisi raportin 25. istunnossa; pyytää, että kaikkien asianomaisten tahojen Malissa toteuttamat julmuudet ja rikokset tutkitaan perusteellisesti; pyytää unionin ja jäsenvaltioiden valtuuskuntia sitoutumaan konfliktien rauhanomaisten ratkaisujen edistämiseen sen sijaan, että toteutetaan yksipuolisia aseellisia operaatioita, kuten Malissa;
56. pitää myönteisenä ihmisoikeusneuvoston päätöstä järjestää 25. istuntonsa aikana korkean tason vuoropuhelu seksuaalisen väkivallan torjunnasta Kongon demokraattisessa

tasavallassa saatujen kokemusten ja jäljellä olevien haasteiden perusteella, jotta kriisitilanteessa tai kriisin jälkeisessä tilanteessa olevat maat voivat vaihtaa kokemuksiaan aiheesta; pyytää ihmisoikeusneuvostoa tuomitsemaan kaikki väkivallanteot ja ihmisoikeuksien loukkaukset Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa ja Suurten järvien alueella, ilmaisemaan solidaarisuutensa kaikille, jotka ovat joutuneet kärsimään sodasta, sekä edellyttämään, että kaikki Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa taisteluihin osallistuvat tahot noudattavat ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja lopettavat kaikki siviileihin kohdistuvat hyökkäykset;

o
o o

57. valtuuttaa valtuuskuntansa esittämään YK:n ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa tässä päätöslauselmassa ilmaistut huolenaiheet, kehottaa valtuuskuntaa raportoimaan vierailustaan ihmisoikeuksien alivaliokunnalle ja pitää asianmukaisena jatkaa valtuuskunnan lähettämistä YK:n ihmisoikeusneuvoston asianomaisiin istuntoihin;
58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, YK:n 64. yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä ulkoasiainvaliokunnan perustamalle EU:n ja YK:n väliselle työryhmälle.